

Bezoek Senanga zomer 2010

Jan de Waard en Joost Meijer, resp. voorzitter en lid van de stichting Zambridge bezochten in juli , samen met echtgenotes en enkele kinderen, Zambia en mn Senanga. Jan had Senanga 6 jaar geleden met zijn 2 oudste kinderen nog bezocht , voor Joost was het 30 jaar geleden.

Hoe voelt het om weer op deze oude plek te zijn.

Het gevoel in een tijdmachine te stappen:30 jaar terug in de tijd. De geuren, de uitzichten, de mensen: herkenning, verrassingen, emoties.

Mensen zijn blij ons weer te zien. Wij hadden ook zeker niet het gevoel toerist te zijn: nee we hoorden hier nog gewoon bij. We vonden het vanzelfsprekend er weer rond te lopen, te praten, met elkaar te dansen en te feesten.

We hoorden levens verhalen aan. We hoorden van veel verlies. Eigenlijk bij elke ontmoeting: blijdschap, maar ook verlies. Omhelzingen , maar ook tranen. Zoveel medewerkers van het ziekenhuis, zoveel vrienden en kennissen waren er niet meer. ..Yes,passed away,so sad!

Senanga, die mooie plek aan de Zambesi, in Barotseland. Het land van de Lozi's, met hun tradities: de Kuomboka de jaarlijkse ceremoniële verhuizing van de plains naar de hoger gelegen bosgebieden, tgv het stijgen van het water van de rivier, hun koning: de Litunga.

Het vervoer over water, met de ranke uitgeholde boomstamboten. Het leven speelt zich af rond de rivier: visserij, landbouw, veeteelt op de drooggevallen vlaktes.

Het leven zoals zich dat al eeuwen zich daar afspeelt. Echter nu is bijna in elke boot wel iemand met een mobieltje: **de** revolutie in Afrika. In elk dorpje had je wel een telefoonoplaad business: een winkeltje vol oplaadapparaatjes. We vonden de markten beter voorzien dan vroeger. We vonden de mensen over het algemeen in betere voedingstoestand dan in onze tijd. Ten minste de mensen die we zagen. De doden waren begraven.

Tijdens schooltijd viel het op hoeveel kinderen ook niet naar school gingen. Dan was zichtbaar wat de gevolgen van Aids in een dergelijke gemeenschap zijn: een hele generatie lijkt weggeslagen: mannen en vrouwen, 30ers en 40ers. Hun kinderen verweesd. In plaats dat oudere mensen gesteund worden door hun volwassen kinderen zie je in Zambia het omgekeerde: oude ouders moeten hun klein- en soms achter- kleinkinderen voeden en kleden, omdat hun ouders -dus de kinderen van deze oude generatie- overleden zijn aan Aids.

Verwarrend en hoopvol tegelijk is het zien van deze kinderen:lachen, spelen, ons groeten. Het lijkt een gelukkige samenleving. Maar.... die andere kant:geen ouders,geen scholing. De zorg om het naakte bestaan.

Indrukwekkend is het te zien dat op lokaal initiatief er een schooltje voor deze wezen en half wezen gestart is: nog van palen en leem, 2 lokalen, met buiten "keuken" , maar de eerste bakstenen voor een stenen gebouw liggen er al, een pomp voor drinkwater is er al.

Het was overal te merken dat er veel energie gestoken werd in de Aidsbestrijding: posters met het bekende rode Aids symbool, opdrukken op shirts etc. Zo belangrijk dat een organisatie als Home Based Care, de medicijnen maandelijks bezorgt bij patiënten met TB, lepra en Aids in ver verwijderde dorpen met de hulp van vrijwilligers. Ook deze organisatie steunen we.

En altijd weer die mooie uitzichten en altijd weer die unieke zonsondergangen over de Zambesi.

Tja en dan de vraag: waarom moeten we mensen: kennissen, vrienden, bedrijven vragen om Zambridge te steunen? In heel Afrika, op vele plekken in Azie zijn zielige schooltjes en aandoenlijke patiënten.

Misschien van uit onze persoonlijke betrokkenheid bij dit stukje Afrika, dat we goed kennen, waar de problemen groot zijn. Zambia is immers buitensporig getroffen door de Aids epidemie: 15% van de bevolking is seropositief.

Misschien omdat we projecten steunen die begonnen zijn door de mensen uit Senanga en omgeving.

Misschien omdat we weten dat iedere Euro geschonken, ook besteed wordt omdat er geen tussenpersonen zijn, geen betaalde krachten die op een loonlijst staan.

Misschien omdat onze Zambridge couterparts in Senanga helder rapporteren hoe het geld besteed is. We maken geen reclame met blanke vrouw met naakt negertje op de arm. We maken ons sterk voor basisbehoeften voor kwetsbare kinderen: onderwijs, schoolmaaltijden en voor basale medische zorg: Home Based Care in die plaats in dat land: Senanga, Zambia.

Een druppel voelt prettiger aan dan een gloeiende plaat! (oud Zambiaans gezegde)